

[Minister V. Buhl.]

tes som lån, skal ske ved lov; derimod findes der ingen lovbestemmelse om, hvorledes der skal disponeres over de beløb, der indkommer ved salg af varer indkøbt under Marshallhjælpens „gavesektor“. Om anvendelsen af disse beløb indeholdes der i art. IV i overenskomsten om økonomisk samarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater visse bestemmelser, hvorefter der til disposition over de pågældende beløb kræves aftale imellem den danske regering og regeringen i De Forenede Stater.

Da det vil være rimeligt, at dispositionen over disse beløb kun sker i henhold til lov, har handelsministeren i forståelse med finansministeren overfor folketingsudvalget afgivet tilsagn om, at regeringen kun i henhold til lov vil disponere over den del af beløbene, som omhandles i overenskomstens art. IV, punkt 6 og 7.

Handelsministeren har ligeledes i forståelse med finansministeren afgivet tilsagn om, at der ved udløbet af hvert „Marshall-år“, første gang pr. 30. juni 1949, vil blive optaget forhandling med rigsdagens finansudvalg om og i hvilket omfang der skal foretages afskrivning på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank af de på de særlige „Marshallkonti“ indestående beløb.

Medens bindingerne i henhold til den gældende banklov beregnes dels på grundlag af de forskellige indlænsgrupperes stigning, dels på grundlag af de absolutte beløb, foreslås det ved lovforslagene § 2, at bindingssatserne fremtidig sættes i forhold til de absolutte beløb for de forskellige konti. Denne ændring medfører betydelige administrative lettelser for både bankerne og banktilsynet. Den motivering, der oprindeligt var for at sætte bindingen i forhold til indlænsmidlernes stigning, synes nu i nogen grad at have tabt sin betydning, og indlænsstigningen må iøvrigt fra oprindeligt at være ret ujævnt fordelt nu antages at have bundfældt sig jævnt i samtlige pengeinstitutter.

Ved banklovforslagets § 2, sidste stk., foreslås det endvidere, at grænsen for anvendelsen af lovens bindingsregler sættes op fra 1 mill. kr. til 5 mill. kr. Herved vil ialt 21 banker falde udenfor lovens regler, og bindingen for de banker, hvis balance ligger mellem 1 mill. kr. og 5 mill.

kr., udgør efter de nugældende regler kun 5,6 mill. kr., så at det administrative arbejde, der er forbundet med gennemførelse af lovens regler for disse banker og kontrollen hermed, næppe står i rimeligt forhold til det beløb, der bindes.

Banklovforslagets regler vil medføre en binding af ca. 370 mill. kr., altså lidt mere end halvdelen af det nu bundne beløb. Bindingen af kassebeholdninger i sparekasser vil efter lovforslaget om sparekasser udgøre ca. 40 mill. kr.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Johannes Hansen: De to foreliggende lovforslag har været genstand for en ret grundig behandling i det andet høje ting, dels i selve salen, dels i det udvalg, der har været nedsat til nærmere at gennemgå dem. Sådan som lovforslagene nu foreligger for dette høje ting, har de i det væsentlige samme skikkelse, som de havde, da de i sin tid blev fremsat i folketinget. Kun på et enkelt punkt, der vedrører lovenes gyldighedstid, er der sket en ændring. Da lovforslagene blev fremsat af handelsministeren, var det meningen, at de skulle forlænges for et halvt år, fra 1. januar til udgangen af juni måned næste år. Men i folketinget blev der bl. a. under påvirkning af nationalbanken gjort gældende, at man ikke ønskede denne forlængelse for et halvt år; man ønskede en forlængelse for længere tid. Resultatet af forhandlingerne i udvalget blev, at man foreslog en forlængelse for et år, dog med den tilføjelse, at hvis begge finansudvalg gav tilslutning dertil, kunne der ved kgl. anordning træffes den disposition, at lovene ophævedes inden deres udløbstid.

Mit parti havde gerne set, at man var blevet stående ved den oprindelige affattelse, men den enighed, der er opnået i det andet høje ting, kan vi i dette ting tiltræde. Det var jo således, at man sluttelig vedtog lovforslagene enstemmigt, idet kun nogle ganske få medlemmer stemte imod dem. Denne enighed ser vi gerne fastholdt også her i landstinget ved lovforslagenes gennemførelse her.

Kernen i sagen: at lempe bindingsreglerne, kan vi ganske tiltræde, idet situatio-